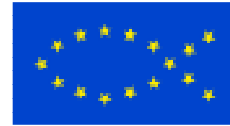

„Europa za Krista!“

Möllwaldplatz 5
A-1040 Wien
Tel: +43/1/2749898
office@europe4christ.net
www.europe4christ.net

Dragi prijatelji,

u Europi se promijenilo ispunjavanje formularâ. Otkrivamo kako se od nas više ne traži staviti kvačicu uz muški ili ženski spol, već odabrati "rod". Uspostavljena je nova ideologija, koja ide tako daleko te mijenja čak i sam jezik: Dok se "spol" odnosi na biološku stvarnost ljudskoga bića, "rod" se doživljava kao društveni konstrukt neovisan o biologiji. Prema toj definiciji, ne postoje samo "muškarac" i "žena".

Taj je radikalni koncept zahvatio razna područja javnoga života, pri čemu se za nj zalaže politička većina. U većini je europskih zemalja tzv. "mainstreaming roda" djelom njihovih političkih smjernica. "Kolokviji roda" mogu se pronaći u programima brojnih sveučilišta.

Neophodno je da kršćani budu svjesni odakle dolazi ta ideologija i kuda stremi. Pročitajte složen tekst na tu temu u našem Pismu za Europu za mjesec lipanj. Molimo vas, proslijedite ga i svojim prijateljima i znancima.

Za Europu koja ne niječe svoju kršćanstvom oblikovanu kulturu!

Vaša ekipa Europe za Krista!

- * -

Mainstreaming roda – kulturna revolucija **autorica: Gabriele Kuby**

Bez znanja javnosti, odvija se kulturna revolucija koja će promijeniti najdublju srž strukture našega društva. Posrijedi je rastakanje identiteta muškarca i žene korak po korak, kao i seksualnih normi i društvenih oblika utemeljenih na braku, obitelji, majčinstvu i očinstvu. Ta se kulturna revolucija nazivlje *mainstreaming* roda.

Engleska riječ *mainstreaming* znači sljedeće: uzeti neki pojam i stvoriti "mainstream" (= uvriježeno mišljenje) u društvu, putem zauzeta političkog djelovanja – u ovome slučaju, stvaranje novoga "roda-osobe". Prije ove reinterpretacije, *rod* je bio gramatični pojam kojim se opisivalo je li neka riječ muškoga, ženskoga, ili pak srednjega roda, dok je *spol* označavao muški ili ženski identitet muškarca i žene. *Perspektiva roda* kani dokinuti taj identitet. Posrijedi je po sebi zatvoren sustav uvjerenjâ koji tvrdi kako je razlikovanje dvaju spolova puki konstrukt društva. Biološke razlike više ne bi imale nikakva značenja za identitet ljudskoga bića te njegovu ili njezinu spolnu orijentaciju, tako da bi se *društveni spol* mogao razlikovati od biološkoga spola. Odabir vlastita spola i spolne orijentacije potpadao bi pod osobne slobode svakoga ljudskoga bića. Tako ne bi više postojala samo dva spola, već najmanje šest: muškarac i žena, a svatko od njih u heteroseksualnoj, homoseksualnoj, odnosno biseksualnoj verziji. Riječ je, zapravo, o stvaranju ljudskoga bića "emancipirana" od prirode.

Takvo iskrivljenje istine, zanemarujući prirodu, ima filozofsku pozadinu u relativizmu, koji

niječe pojmljivost objektivne istine (više o relativizmu saznajte na:

<http://www.europe4christ.net/index.php?id=88&L=1>). Marksova i Engelsova utopija o besklasnu društvu, koja također stremi ka jednakosti svih ljudi, također ima svoje korijene u ovoj ideologiji. Engels je napisao: "Prvo klasno razlikovanje koje se pojavilo u povijesti bilo je paralelno s razvojem antagonizma između muškarca i žene u monogamnome braku te prvoj klasnoj opresiji u kojoj su muškarci podjarmljivali žene". Simone de Beauvoir nije bila pobornica borbe za jednakost muškaraca i žena, ali je zato pokušala zaniijekati samu bit muškarca i žene u njihovu biološkome spolu. Ona je izrekla onu čuvenu rečenicu: "Ne rađamo se kao žene, već nas u njih pretvaraju." Navlastito je našem vremenu nijekati egzistencijalnu, društvenu i kulturnu važnost biološkoga identiteta našega spola putem *društvenoga inženjeringa* te proizvoljno, putem kulturne revolucije izvrtanja vrijednosti, ukidati identitet muškarca i žene, koji se povijesno razvijao kroz tisuće godina.

Kada se dokine biološki identitet muškarca i žene, ništa više ne priječi dokidanje društvenih uloga i ustanova. Budući da nema područja društva koje ne bi bilo pod utjecajem dvojne spolnosti, na udaru razaranja nalazi se doslovce sve: brak, obitelj, očinstvo, majčinstvo, odgoj, jezik, rad, kultura, vjera. To se naziva *dokidanjem roda*.

Na četvrtoj Konferenciji Ujedinjenih naroda o ženama, održanoj u Pekingu 1995. usvojena je "platforma djelovanja" koja nije obvezujuća prema međunarodnome zakonu, ali ju je potpisala i konkretnim političkim potezima provela 191 zemlja kroz narednih 10 godina. Jedan je od ciljeva te platforme postići jednakost od 50:50 između muškaraca i žena u svim pitanjima koja se tiču zaposlenja, kao i ostalim životnim područjima. Žene bi tako trebale zauzimati pedeset posto svih nadređenih radnih mjesta, dok bi muškarci na sebe trebali preuzeti pedeset posto skrbi o djeci. Ispravna skrb oko jednakosti prilika tako se okreće protiv ženskoga identiteta, putem nametnute činjenične jednakosti. *Različitost se tumači kao nejednakost, a nejednakost kao nepravda.*

Želje, kao i osobna viđenja muškarca, žena i djece, ideolozima nisu bitni. Riječi kao što su brak, obitelj, majka, otac, ili pak djeca, uopće nisu uvrštene u dokumente "platforme djelovanja". *Mainstreaming* roda svakoj ženi nameće ideal zaposlene žene bez obiteljskih obveza. Amsterdamski pakt EU iz 1999. (Čl. 2 i 3) govori o "izjednačavanju žena i muškaraca" te "ukidanju nejednakosti"; Povelja EU o temeljnim pravima donešena 2000. u Nici (Čl. 23) već je kao cilj zacrtala osiguranje "jednakosti muškaraca i žena". Ali muškarci i žene nisu jednaki.

Dana 11. siječnja 2006. Europski je parlament usvojio "Rezoluciju o homofobiji u Europi" (B6-0025/2006). Homofobija se – definirana kao "averzija prema homoseksualcima te lezbijkama, biseksualcima i transseksualcima"- postavlja na istu razinu kao rasizam, ksenofobija i antisemitizam. Nejednake se stvari međusobno izjednačuju. Spolnost – za razliku od rase, imigracijskoga statusa, ili pak vjere – spada u moralno-normativno područje, o kojemu bi u slobodnome društvu svaka osoba, s obzirom na vlastiti život, trebala moći slobodno odlučivati. Rezolucija nastavlja ovako: "potrebni su daljnji potezi na razini EU, kao i na nacionalnim razinama, kako bi se *iskorijenila* homofobija" putem "obrazovanja, poput kampanji protiv homofobije u školama, na sveučilištima i u medijima, kao i putem administrativnih, sudbenih i pravnih sredstava". Time se kriminalizira svako protivljenje aktivnoj homoseksualizaciji društva.

Trijumfalno je razmetanje *mainstreaminga* roda počam od 1995. bez presedana. Na većini sveučilišta u zapadnim zemljama poučava se teorija o rodu. Postoje agenti roda u svim vladinim birokracijama i ustanovama. Velik dio sredstava EU i zemalja-članica odlazi u projekte vezane uz rod. No, prava se bitka vodi oko idućega naraštaja. U tome smislu spolni odgoj ima ključnu ulogu. Osnovnoškolsku se djecu već potiče na rana spolna iskustva,

putem riječi i slika službenoga školskoga programa te ih se pretvara u prave stručnjake za kontracepciju, pri čemu je pobačaj, dakako, sasvim prihvatljiva opcija.

Ideologija roda predstavlja ostatke prosvjetiteljstva i njegova ideala znanstvene racionalnosti. "Društveni vid" teorije roda temelji se isključivo na činjenici što njihovi zagovornici – gotovo redom žene - imaju akademske položaje. Zanemaruju rezultate istraživanja mozga, sociologije i psihologije, koji ukazuju na neupitnu različitost, kao i potrebu za neđusobnim nadopunjavanjem, muškoga i ženskoga spola.

Ideološka se narav *mainstreaminga* roda otkriva u njegovim nedosljednostima. On se tako protivi braku između muškarca i žene, ali zato zakonom uzdiže suživot homoseksualacâ na status braka. Protivi se, nadalje, obitelji, ali nameće pravo homoseksualnim parovima na usvajanje djece. Proglašava spol i spolnu orijentaciju slobodnim izborom svakog pojedinca, ali želi ukinuti svaku upućenost glede te raspoložive terapijske mogućnosti promjene homoseksualnih sklonosti.

Mainstreaming roda predstavlja kulturnu revoluciju totalitarnih pretenzija, koja nameće razaranje obitelji, tako još većma zamračujući budućnost idućega naraštaja.

Gabriele Kuby, rođena 1944. živi kao spisateljica u Bavarskoj (Njemačka). Majka je troje djece. Studirala je sociologiju te sudjelovala u studentskoj revoluciji 1968. Bila je prevoditeljica iz područja psihologije i ezoterije preko dvadeset godina, prije svoga obraćenja na kršćanstvo. Njena djela govore uglavnom o vjeri, međuljudskim odnosima, spolnosti i rodu.